

Arbejdsdage; og med en Understøttelse af 36 Kr. pr. Uge bliver det 60 000 Kr., der skal udbetales i Arbejdsløshedsunderstøttelse til disse Arbejdere i de 10 000 Arbejdsdage. Af disse 60 000 Kr. maa Staten, i Øjeblikket udrede 3 Femtedele, altsaa 36 000 Kr. Det højeste, Staten kan komme til at betale efter dette Lovforslag, er 30 000 Kr. Staten vil altsaa under alle Omstændigheder tjene 6 000 Kr. ved denne Foranstaltning. Hvis Staten saa tilmed kun giver 1 Kr. pr. Arbejdsdag, betyder det, at Staten tjener 26 000 Kr. Man vil se, at Kærligheden til at hjælpe Kommunerne har ikke været saa overordentlig stor i dette Forslag. Det vilde have været rimeligt, om den højtærede Minister havde fulgt Socialdemokraterne i deres Forslag om, at det Beløb, som Staten sparede i Arbejdsløshedsunderstøttelse, kom den Kommune til gode, som iværksatte Nødhjælpsarbejder.

Maa jeg saa blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lillelund, der i Gaar udtalte, at Arbejdsanvisningskontorerne skal være det Vand, som slukker Arbejdsløsheds Brand. Det lød overordentlig smukt, men det har ikke det mindste med Virkeligheden at gøre, thi Arbejdsanvisningskontorerne er ikke i Stand til at slukke Arbejdsløsheds Brand. Hvis det kunde gaa saa let at afskaffe Arbejdsløsheden, vilde Danmark være et lykkeligt Land; thi efter at Arbejdsanvisningsloven er vedtaget i 1913, er der Landet over oprettet en Mængde Arbejdsanvisningskontorer. Desværre er de næsten alle uden Undtagelse uden mindste Betydning. Jeg kunde pege paa Eksempler paa, hvorledes der er Kontorer, som det vist har kostet 100 Kr. om Aaret for hver Arbejder, de har anvist; men der har heller ikke været Tale om at anvise mere end 3—4 Arbejdere i Løbet af et Aar. Nu er det de Arbejdsanvisningskontorer, der har haft mindst Betydning; men tager man dem, der har haft størst Betydning, vil man se, at den Virksomhed, disse Kontorer har kunnet udfolde med Hensyn til at anvise arbejdsløse Beskæftigelse, er uhyre ringe. Arbejdsanvisningskontorerne er ikke i Stand til at skaffe en eneste Arbejdsdag. De kan dirigere Arbejdskraft fra det ene Sted til det andet; men i den Henseende er det jo gaaet udmærket tidligere.

Jeg tror ikke, man kan sige, at Arbejdsanvisningskontorerne har haft synderlig Betydning, men det er ved Lov fastslaaet, at de skal oprettes, og de er blevet oprettet. De har kostet Stat og Kommune mange Penge, uden at der egentlig kan siges at

være fremkommet Resultater af deres Arbejde. Det er derfor ogsaa min Opfattelse, at naar man søger at kæde Lovforslaget om Arbejdsanvisning sammen med Lovforslaget om Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan det kun være, fordi man enten vil give Arbejdsanvisningskontorerne noget at bestille, idet man ræsonnerer som saa: Nu har vi dem en Gang, det er fastsat ved Lov, at de skal eksistere, fordi de Konservative saa stærkt krævede det; saa maa vi ogsaa give dem en Opgave. Det kan være den ene Grund. Den anden Grund kan være, at man vil søge at berøve Arbejdsløsheds-kasserne en Del af det Selvstyre, de hidtil har haft, og man mener, at det bedst kan gøres ved at kæde de to Lovforslag sammen.

Jeg haaber, som det ogsaa er sagt af foregaaende Talere, at det ved det Arbejde, der skal udføres i Udvalget, maa lykkes at skabe et godt Forslag vedrørende Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Arbejdsløsheds-kasserne har, som det er sagt, arbejdet umaadelig godt i den Tid, der er gaaet. Der er fremsat meget kraftig Kritik overfor Arbejdsløsheds-kasserne, og der kan være fremsat berettiget Kritik; men den største Del af den Kritik, der har været fremsat, har været aldeles uberettiget, ganske utilbørlig og aldeles misvisende. Trods alt, hvad der er sagt om Arbejdsløsheds-kasserne, maa det erkendes, at de har udført et stort og godt Arbejde, og det har været til Gavn ikke mindst for de Forsørgelseskommuner, som ikke har ydet noget Bidrag til de Udgifter, der har været forbundet med Arbejdsløsheds-kassernes Virksomhed. Jeg haaber og tror, at det maa lykkes at gennemføre en Lov, der uden at bebyrde Kommunerne i den Grad, her er Tale om, og uden at berøve Arbejdsløsheds-kasserne deres Selvstyre kommer til at virke paa den Maade, som det oprindeligt var Tanken, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde virke paa.

Jacob Christensen: Naar jeg har begæret Ordet, er det nærmest, fordi jeg gerne vil omtale de offentlige Arbejders Iværksættelse i Forbindelse med det nye Spørgsmaal, der er rejst om Nødarbejder. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at det foreliggende Lovforslag ikke er nødvendigt for at bringe Samarbejde i Stand mellem Stat og Kommune til Modvirkning af Arbejdsløsheden. Under Finanslovforslagets Behandling er der gentagne Gange rettet Forespørgsel om, hvad der blev gjort til Modvirkning af Arbejdsløsheden under den tidligere Regering; der rettes saa megen Kritik overfor